

Tema : Skiti – legendarni stepski ratnici | Vrsta: Seminarski | Broj strana: 11 | Nivo: Filozofski fakultet

FILOZOFSKI FAKLUTET BEOGRAD
KATEDRA ZA ARHEOLOGIJU
SEMINARSKI RAD IZ PRAISTORIJSKE ARHEOLOGIJE II

TEMA:

SKITI – LEGENDARNI STEPSKI RATNICI

Skiti, po definiciji Enciklopedije Britanike, pripadnici jednog nomadskog plemena iranskog porekla koji su se početkom VIII veka pre Hrista preselili iz centralne Azije u stepsko područje južne Rusije, na prostore današnjeg Krima (slika 1) . Na tom području osnovali su svoje carstvo koje je trajalo neka četiri veka (od VIII veka p.n.e do IV veka p.n.e) koje je propalo pod pritiscima Sarmata u čijim rukama to područje ostaje narednih šest vekova. Većina istorijskih podataka o Skitima mogu se naći u Herodotovoj "Istoriji", pošto je on svoje podatke o njima zapisao direktno na terenu, tj. na delovima skitske teritorije.

Ovi "večiti" nomadi cenjeni su pre svega zbog svoje ratničke veštine, ali i veštine jahanja. Bili su jedno od najranijih plemena koja su ovladala ovom veštinom, a svojom pokretljivošću potpuno su zapanjili antički svet. Ali njihov doprinos nije samo u tome. Njihova civilizacija ostavila nam je jedan od najlepših darova; neverovatnu umetnost obrade metala svih vrsta i u potpuno različite svrhe. Njihove grobnice i dan danas ostavljaju upečatljiv utisak na istraživače svojom lepotom priloga i majstorstvom izrade. Zahvaljujući sovjetskim i danas ruskim arheolozima, skitska kultura je poznata u celom svetu.

VOJSKA

Skitska vojska bila je organizovana na principu slobodnih ljudi koji nisu primali novac za svoj posao, ali su zato učestvovali u pljačkanju osvojenog. Iako su imali totalno drugačiji način borbe od svojih protivnika, Skiti su često upotrebljavali tuđe oružje (slika 2). Česti su bili grčki šlemovi (slika3), mačevi, pa čak i koplja, iako je glavno skitsko oružje bilo kompozitni luk i strela (slika 4), mač (persijskog tipa, sablja) (slika 5) i naravno bojna sekira i buzdovan za borbu prsa u prsa (slike 6 i 7). Pored toga Skiti su slabo koristili pešadiju, dok mornaricu i opsadno oružje nisu ni posedovali. Svaki vojnik je bio dužan da ima konja, dok su neki imali i po nekoliko.

Verovatno već negde oko 2000 godina p.n.e. konj je pripitomljen i upotrebljavan za jahanje na bliskom istoku. Kao jedan od prvih naroda koji je ovladao ovom veštinom, Skiti su uvideli i značaj stabilnog i čvrstog sedišta pri jahanju i verovatno su medju prvima koji su ga koristili (slika 8). I još jedno je važno kod skitske upotrebe konja u ratne svrhe. Za razliku od Sarmata pod kojima će konačno nestati Skiti su koristili i uzengije i uzde i mamuze (slika 9), dok su Sarmati jahali bez sedla i koristili noge kao oslonac pritiska na životinjski stomak.

...

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com